

Stavad (S):

Jeg vil godt takke skatteministeren for svaret. Det er jo en meget heldig måde, dette problem løses på, når Robert Koch-Nielsen har haft så meget selverkendelse, at han ikke ønsker at fortsætte i skattelovrådet. Jeg kan ikke forestille mig andet, end at ministeren må føle det som en belastning, at han har udpeget en person, som i offentligheden er kendt for at gå foran vedrørende forskellige skattearrangementer, hvor en lang række skattelove kombineres. Jeg håber, at ministeren har været medvirkende til, at Robert Koch-Nielsen har sagt nej til at lade sig genbeskikke. Det er tilfredsstillende, at ministeren har givet dette svar, og jeg håber, at sagen dermed har fundet sin løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 205**6) Til ministeren for offentlige arbejder af:****Jens Otto Madsen (VS):**

»Hvad er baggrunden for, at ministeren har beordret DSB til at bryde en indgået aftale med Birkerød Kunstforening om at måtte udsmykke en ca. 30 m² stor grå betonmur på Birkerød station med et maleri af Jens Jørgen Thorsen endnu før maleriets afslutning?«

Skriftlig begrundelse

Som led i en kulturoffensiv i Birkerød har formanden for Birkerød Kunstforening, Bodil Olesen, indgået en aftale med DSB om at måtte udnytte en ca. 30 m² stor grå betonmur på Birkerød station til et maleri udført af kunstneren Jens Jørgen Thorsen.

Maleriet, der forestiller en potent Kristusfigur, påbegyndtes den 19. oktober, men er nu, endnu før det er færdiggjort, blevet fjernet/destrueret på foranledning af ministeren. Det er en krænkelte af den kunstneriske ytringsfrihed og udtryk for ministercensur. Spørgeren finder ministerens handlemåde helt uacceptabel og ønsker en redegørelse for ministerindgrebet.

Jens Otto Madsen (VS):

Jesu kønsliv eller måske snarere mangelen på det, eller hvordan Jesus rent fysiologisk

var udrustet på det område, interesserer os ikke i VS. Det er en afsporing af debatten at komme ind på blasfemidiskussionen; alle disse spørgsmål overlader vi trygt til folks sprudlende fantasi. Det, der ligger os på sinde, er – ligesom den politiske ytringsfrihed, det være sig Hans Hetlers eller Viljo Sigurds-sons – den kunstneriske ytringsfrihed, og her har ministeren for offentlige arbejder foretaget et groft indgreb i en aftale mellem DSB og Birkerød Kunstforening, en folkelig organisation, om at måtte lade Jens Jørgen Thorsen udsmykke en af de grå, kedelige perronvægge på Birkerød station, og det er endda sådan, at ministeren griber ind, før kunstværket er færdigt, hvilket er en skærpente omstændighed, fordi man så selvfølgelig ikke kan foretage en helhedsvurdering.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvorfor han har haft sådan et hastværk med at lade statsmagten gribe ind i denne sag.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Hr. Jens Otto Madsen postulerer i sit spørgsmål, at DSB har brudt en indgået aftale, men det har han intet belæg for. Jeg har ikke tid til i løbet af de to minutters taletid, jeg har, at redegøre for aftalen, men hvis jeg får en skriftlig anmodning derom, skal jeg fremsende en fotokopi af aftalen, så hr. Jens Otto Madsen som enhver anden kan se, at aftalen til punkt og prikke er overholdt fra DSBs side.

I sin begrundelse taler spørgeren om noget, han kalder kunstnerisk ytringsfrihed. Jeg kender ikke det begreb. Der findes her i landet kun én art ytringsfrihed, og det er den, alle borgere har. Jeg kender ikke noget til en i lovens forstand kunstnerisk ytringsfrihed, men jeg kan da referere – for nu at tage noget juridisk alligevel – fra Alf Ross' bog om statsforfatningsret, bind 2, tredje gennemarbejdede udgave ved Ole Espersen fra 1980, hvor der vedrørende ytringsfrihedsparagraffen udtrykkeligt står følgende:

»Uden for beskyttelsesområdet falder ytringer, der ikke betjener sig af tryk, skrift eller tale, altså især musikalske fremførelser, maleri og skulptur samt teater- og filmforevisninger, bortset fra den benyttede tekst. Der er derfor efter grundloven intet i vejen